

Dimecres 30 durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 13,22-30): En aquell temps, Jesús anava per les ciutats i pobles, ensenyant i fent camí cap a Jerusalem. I un li va demanar: «Senyor, ¿són pocs els qui se salven?». I ell els digué: «Esforceu-vos a entrar per la porta estreta, perquè us dic que molts tractaran d'entrar i no podran. I quan s'aixequi l'amo de la casa i tanqui la porta, començareu de fora estant a trucar a la porta, dient: “Senyor, obre'ns”, i, responent, us dirà: “No sé d'on sou”. Llavors començareu a dir: “Hem menjat i hem begut amb tu, i has ensenyat en les nostres places”; i dirà, parlant amb vosaltres: “No sé d'on sou; aparteu-vos de mi tots els qui obreu la iniquitat”. Allí serà el plor i el cruixir de dents, quan veureu Abraham i Isaac i Jacob, i tots els profetes en el regne de Déu, mentre que vosaltres sou trets a fora. I vindran d'orient i d'occident, i del nord i del sud, i s'asseuran en el regne de Déu. I mireu que n'hi ha d'últims que seran primers, i n'hi ha de primers que seran últims».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Esforceu-vos a entrar per la porta estreta»

Mn. Lluís RAVENTÓS i Artés
(Tarragona, Espanya)

Avui, camí de Jerusalem, Jesús s'atura un moment i algú ho aprofita per a preguntar-li: «Senyor, ¿són pocs els qui se salven?» (Lc 13,23). Es veu que tot escoltant Jesús, l'home s'ha capficat. La doctrina, no cal dir-ho, és meravellosa i atractiva; però comporta exigències que no li plauen. Però, i si visqués l'Evangelí a gust seu, amb una “moral a la carta”? quines probabilitats tindria de salvar-se?

Pregunta, doncs: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Jesús no accepta aquest plantejament. La salvació és un tema massa seriós per resoldre'l amb un càlcul de probabilitats. «Ell no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se» (2Pe 3,9).

Jesús contesta: «Esforceu-vos a entrar per la porta estreta, perquè us dic que molts tractaran d'entrar i no podran. I quan s'aixequi l'amo de la casa i tanqui la porta, començareu de fora estant a trucar a la porta, dient: “Senyor, obre'ns”, i, responent, us dirà: “No sé d'on sou”» (Lc 13,24-25). Com poden ser ovelles del seu ramat si ni segueixen el Bon Pastor, ni accepten el Magisteri de l'Església? «Aparteu-vos de mi tots els qui obreu la iniquitat”. Allí serà el plor i el cruixir de dents» (Lc 13,27-28).

Ni Jesús ni l'Església temen que s'enteli la imatge de Déu Pare quan revelen el misteri de l'infern. Com afirma el Catecisme de l'Església, «les afirmacions de la sagrada Escripura i el que ensenya l'Església sobre l'infern són una crida a la responsabilitat amb què l'home ha d'utilitzar la seva llibertat amb vista al seu destí etern. Són, al mateix temps, una crida urgent a la conversió» (n. 1036).

Deixem-nos “de fer el viu” i de fer càlculs. Afanyem-nos a entrar per la porta estreta, recomençant les vegades que calguin, confiats a la seva misericòrdia. «Tot això que et preocupa de moment —diu sant Josepmaria—, té més o menys importància. —Allò que importa absolutament és que siguis feliç, que et salvís».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Oh Jesús amagat, Amor etern, Vida nostra, Diví Insensat que t'has oblidat de tu Mateix i ens veus només a nosaltres: per què és tan petit el nombre dels que et coneixen? Per què no trobes reciprocitat? Oh Amor Diví, per què ocultes la teva bellesa?» (Santa Faustina Kowalska)

•

«El pas a la vida eterna està obert per a tothom, però és ‘estret’ perquè és exigent, requereix esforç, abnegació, mortificació del propi egoisme» (Benet XVI)

•

«Les afirmacions de la sagrada Escripura i el que ensenya l'Església sobre l'infern són una crida a la responsabilitat amb què l'home ha d'utilitzar la seva llibertat amb vista al seu destí etern. Són, al mateix temps, una crida urgent a la conversió (...)» (Catecisme de l'Església, Catòlica, n° 1.036)